

O lišce, vráně a sýru

Kdepak, kdo dá na liščí lichocení, ten vskutku špatně pochodí. Jako ta vrána na jeřábu s kusem sýra v zobáku.

Ukradla ho v kteréši otevřené spíži a dozajista si myslela, že už jí patří. Ale tak to bývá mezi zlodějíčky, že na jejich kořist má zálsuk jiný zloděj.

„Milá vráno,“ povídá liška, „ve dne v noci tě sháním, jen abych slyšela tvou moudrou řeč, neboť není nad tebe rozumnějšího tvora. Už dlouho se bavím jen se samými hlupáky, pověz mi něco chytrého pro potěšení.“

„Nesu si k obědu kus sýra,“ chtěla říct vrána potěšená liščím chvalo zpěvem. Ale sotva otevřela zobák, sýr jí z něho vypadl a zmizel v liščí tlamě.

„Opravdu, nikdy jsem neslyšela rozumnější řeč, milá vráno. Protože tvá slova mne nejen potěšila, ale i nasýtila.“

Co na to řekla oklamaná vrána, o tom se už v bajce nevypráví.

Vám, kteří nic nedáte na lichometné řeči, to ostatně může být jedno.

PL č. 4

VY_12_INOVACE_5.ČJ.21

Úkoly k textu:

1. Urči slovní druh u slov z textu:

lichocení - _____

špatně - _____

myslela - _____

moudrou - _____

už - _____

mne - _____

v - _____

2. Co je to za literární útvar?

3. Jaké z tohoto příběhu plyne ponaučení?

4. Vypiš z textu přímou řeč :

5. Co to znamená „lichometné řeči“?
